

er begyndt med, samles i Kommunerne og tale om den mest forstandige Ordning, hvorved man kan sætte Arbejde i Gang i Stedet for at udbetale Arbejdsløshedsunderstøttelse; og man samles derom i fuld Enighed fra baade Arbejdernes, Arbejdsgivernes og Kommunernes Side. Forinden denne Debat her i Dag begyndte, saa jeg netop et saadant Tilfælde fra en Kommune i Jylland, som jeg kender, hvor man har samlet Arbejderne og Kommunalbestyrelsen, talt sammen om Sagen og er kommet til Enighed om, at bestemte Arbejder, Vejarbejde, Grøftgravning, nogle Arbejder, som iværksættes af private, skal udføres for den og den Akkordbetaling, og man er enedes om, at hvis Vinteren ofte skulde give Vejr af en saadan Beskaffenhed, at Udearbejde er umuligt, skulde der være sikret de paagældende Arbejde paa den Maade, at de saa kunde gaa rundt hos Kommunens Gaardmænd efter en bestemt Turnus beregnet efter de paagældende Ejendommens Ejendomsskyld. Det er blot et enkelt Eksempel af de mange, der forekommer i denne Tid, paa, hvorledes man ude i det praktiske Liv indordner sig under Forholdene, enes om den bedst mulige og mest fornuftige Ordning i den svære Vinter, vi nu gaar i Møde. Ude i Landkommunerne er man ikke saa upraktisk som den højtærede Indenrigsminister her, der tvinger os til at staa her Uge efter Uge og sidde i Udvalg Uge efter Uge og tale om en Tvangsnedsættelse. (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Det er jo ogsaa ganske overflødigt, der er jo ikke Tale om Tvangsnedsættelse). Jeg forstod ikke den højtærede Ministers Afbrydelse, men hvis Ministeren med overflødigt mener de Forhandlinger, der har fundet Sted i Udvalget, kan jeg give den højtærede Minister min Tilslutning, de har i Sandhed været overflødige. Men jeg vil sige til den højtærede Minister, at det, man venter paa, er, at man skal faa denne Lov gjort færdig, saa der kan blive stillet Midler til Raadighed overfor de fornuftige Arbejder, som man vil sætte i Gang. Og derfor siger jeg: Lad os faa begyndt. Skal vi nu efter 3 Ugers Tovtrækning her i Folketinget opleve en tilsvarende Tovtrækning ovre i det andet høje Ting, saa forekommer det mig, at Befolkningen med Rette kan bebrejde Rigsdagen Mangel paa Forstaaelse af de vanskelige Forhold, som vi i Øjeblikket staar overfor.

Vore Ændringsforslag forudsætter da, at det vil forme sig paa en praktisk Maade ude i Kommunerne. Kommer der ikke en saadan Enighed i Stand mellem Parterne,

tror vi fra vor Side, at det er i Samfundets Interesse, at en Fastsættelse af en lavere Løn end den almindelige ikke finder Sted, medmindre man kan sige, at der i Virkeligheden er Sikkerhed for, at de paagældende Arbejdsforhold er fuldt ud forsvarlige, saa det er udelukket, at det kan blive betragtet som den ene Klasses Diktatur over den anden. Derfor foreslaar vi, at en saadan Lønnedsættelse skal bifaldes i hvert Fald af een Repræsentant blandt de Arbejdere, som har Sæde i det paagældende Amdsudvalg. Disse Amdsudvalg foreslaar vi i øvrigt sammensat paa den Maade, at de kommer til at bestaa af en Formand, to Medlemmer indstillede af Amtets Sogneraadforening, et Medlem indstillet af Dansk Arbejdsgiverforening og tre af de samvirkende Fagforbund.

Jeg skal endnu tilføje, at vi under Nr. 82 har stillet et Ændringsforslag til § 33, som vil have til Følge, at de Kursus for arbejdsløse, der omtales i denne Paragraf, bliver grundet paa Frivillighed, og vi foreslaar tillige, at denne Paragraf flyttes hen til Afsnittet om den ordinære Arbejdsløshedsforsikring, idet vi mener, at det ogsaa under ordinær Arbejdsløshed kan være gavnligt, at der bliver givet Adgang for arbejdsløse til at deltage i saadanne Kursus. Jeg vil imidlertid med Hensyn til dette Punkt gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Efter Forslaget kan der ydes Støtte, ikke blot til særlige Kursus, der er oprettet for arbejdsløse, men ogsaa til Kursus, som de arbejdsløse deltager i, f. Eks. paa Folkehøjskolerne. Nu er det mig bekendt, at dette Forslag er blevet mødt med stor Interesse fra mange arbejdsløses Side og ogsaa mødt med stor Interesse indenfor Højskolekredse, en Interesse, der har givet sig Udtryk i, at der allerede paa mange Højskoler er kommet arbejdsløse som Elever, og at Højskolerne har ydet økonomiske Ofre for at imødekomme en saadan Trang hos de arbejdsløse. Derfor vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke — da det jo dog er et Spørgsmaal, som alle Partier her i Rigsdagen er enige om — kunde tænke sig, at der straks blev stillet et a conto Beløb til Raadighed, saaledes at man allerede nu fik Klarhed over, hvad man kunde regne med i saa Henseende. Vi er nu snart ved den 1. December, og skulde de arbejdsløses Deltagelse i Højskolekursus faa nogen Betydning, skulde dette Spørgsmaal gerne snart afgøres. Derfor spørger jeg den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig, at der straks blev stillet et Beløb til Raadighed med det For-